

BIJZEL EN REDACTIE
DRUKKERIJ COLLÉE
- (No. 101, Maatsch.) -
TONGEREN
Abonnementprijs fr. 7.50
Postcheeks rekening n° 8455.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN

Voor de aankondigingen buiten de provincie Limburg en Luik, wenden men zich uitsluitend tot de Agence Havas, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL; 8, Place de la Bourse, PARIS en 6, Tremain's Buildings, LONDON E. C. 4.

TONGEREN, 1 MAART 1924

Onze arme frank.

EEN ERNSTIG WOORD.
Het blijft wel verstaan, achtbare lezers, dat de zwaarte van den strijd tegen de lezende en tegen de dalende waarde van onze frank, gij alles niet moet a kunt verwachten van de regering van w land.

Streng en verstandig-regeeringsmaatregelen kunnen zeker verbetering brengen in den toestand, doch ook de Belgische bevolging moet een hand uitsteken.

Er is een gevaar dat ons erger bedreigt, want het de dalende waarde van onze frank in de hand werkt, te weten het ageren van geldhandelen, waaraan op groote schaal in heel het land en door menschen al allen stand wordt meegedaan.

En echte plaag is het geworden, zegt terecht een volkszeggert uit Gent, dat de toestand in Vlaanderen nagaat; men leest een nieuwbald meer maar beursbalans, in den trein en tram ziet men iedereen verdiept in de laatste berichten van de beursnummer, en de koersen met oorsachtige nieuwsgierigheid na te gaan.

Die eenige honderden frank bezit waartoe aan allerlei beursaperties, en aldus verdere waarden van twaalf rang tot ontzaglijke hoogten gedreven, wij ernstige oorden dalen zonder dat iets de minder waarde kan verklaren. De Belgen schijnen niet vertrouwen verlaten te hebben in hun eigen land, alhoewel de economische toestand, zonnit schitterend dan toch uiterat vreedig is; daartoe heeft men slechts a statistieken van voortbrengst en van uitvoer te raadplegen.

Zodanig zijn sommige geesten op hol, dat ze weigeren geld op hypotheek te plaatsen, hetgeen nochtans immer een erare en vaste geldplaatsing was.

De algemeene gevoelens van mistrouwen van de toekomst van ons land is uitzinnig ant wie met kalmen gezind de zaken zien, is overtuigd dat ons land de huidige misvattingen moet en zal te boven komen. Maar, tegen de speculatie heeft vruchteloos opgetreden te worden.

Wie kan verklaren hoe op enkele dagen de waarde van den frank zulke schrikbake ontzag dalende ondergaat; dat spruit toch niet voort uit zulk een plotse verslechting in den toestand van het land!

De Londense "Financial News" wijdt een hoofdstukel aan de dalende van den frank.

Schrijver van het artikel doet opmerken dat die inzinking te meer verwonderend moet baren omdat in de laatste maanden de doberingen van den Belgischen frank rinder sterk waren dan die van zijn Fransehen naarnemost. Volgens schrijver moet a oorzaak van het verschijnsel worden gezocht in de ongunstige handelsbalans en aanzien van Frankrijk in de uitputting van het krediet van 500 miljoen.

Daar het niet waarschijnlijk lijkt, dat frankrijk een nieuw krediet van dien aard e kunnen toestaan, is 't wel mogelijk, dat de Belgische gouvernement binnenskort, al pogen op de markt van Londen en die van New-York het Financial News hangt Belgie's economische toestand af van de oplossing der Italia problemen en der kwestie van de Schadevergoedingen.

WENDELWERK VAN DE POSTRIJDER

HET GEHEIM
VAN DEN
KOMMISSARIS van POLITIE

Wat doen? vroeg de kommissaris aanstijg.

Wel, dien kereel bij zijnen kraag pakken; hem aanhouden.

Maar, hoe zweeg en de kommissaris staarde nalgewoon ernstig voor zich op de tafel.

Ja, ziet gij, ging de detective voort, die hand door zijn bakkebaarden striedende, ik weet niet hoe gij er over denkt, kommissaris, maar ik voor mij geloof zeker, dat onze vriend hier het bij het rechte einde heeft. Het is zo'n verduvelid lastige zaak en oij zulke geluizenheden heb ik meer dan eens gezien, dat de eerste indruk leste is. En Power heeft meer dan een indruk; die woorden op dat stuk papier!

Is wel niet veel, dat geef ik toe, maar ik heb er wel laten hangen, waar ik in het begin ook niets anders tegen had dan een enkel voddike dat is zeker!

Maar, hoezeker goedheid! bracht de kommissaris, hierheen in, gij wilt toch verstand als M. Sint-Alba, op zulke losse vrienden niet aankoude. Een stukke papier, maar die vier woorden er op... Wat is het! Inzichten niet! Het schrift is niet alstalgang, goed! maar wij hebben niemand als Power, die seggen kan, dat hij het schrift herkeed! Hoe drommel wil hij bewijzen, dat hij gelijk heeft? eindigde Grand, zich wezenlijk boos makende.

Wie niet waagt, wie niet wint! antwoordde Brunel lachhartig. En dan, vervalde hij snel, ziende dat de ander hem in de rede wilde vallen, laat ons niet vergeten, dat er verscheidene dingen zijn, die ons helpen kunnen. Hij zal wel meer berichten hebben geschreven dan die welke Power verhand heeft, daar kunnen wij zijn schrift met vergelijken. En dan zijn kleine en allerlei soort van dingen... Als wij den kereel maar eerst hebben, vinden wij bewijzen genoeg, heb daar geen zorg voor...

Ja, maar... begon de kommissaris hoofdschuddend.

O, ik weet wat gij zeggen wilt, kommissaris, ging de detective voort, ik geef toe, dat het gewaagd is. Sint-Alba is een groot heer en daarenboven geen, dat is zonder handschoenen aan te pakken, dat is zeker! Het is gewaagd, zelfs almachting gevaarlijk. Maar wat moeten wij doen? Laat vraag ik u maar, wat moeten wij doen? Ik voor mij geloof dat de inspekteur gelijk heeft en die Sint-Alba waarlijk de man is, dien wij zoeken; ieder uur dat wij hem op vrije voeten laten, is een gevaar te meer voor ons.

Nu, gij moet het weten, hernam Grand, den strijd opengevend, hoewel nog verre van overtuigd. Gij zijt in die soort van zaken meer vreesden dan ik. Ik waarachtig u alleen, voor een wanhopigen toestand, waarin wij komen als wij eene misgreep doen.

Zeker, zeker! antwoordde Brunel. Wij moeten voorzichtig zijn. Laten wij de heele zaak nog eens nagaan. Wij hebben er alreeds belang bij, ik vooral, die met de behandelend belast ben... Nu, wat is het geval? Wij vinden een jonge, Franche vrouw vermoord... de schuldige ontspan. Wie is de schuldige? - Wij hebben geen andere, die verdacht kan worden, dan de vrouw, die haar s'avonds kwam bezoeken. Goed! Maar nu komt onze inspekteur hier en zegt, dat was een vrouw, maar een verkeerde naam. Laat ons nu voor een oogenblik aannemen - wij geloven onzen inspekteur niet - wij houden ons eerste denkbeeld vast - het was een vrouw. Wat krijgen wij dan? - Niets als een soort van geestverschijning, een vrouw, die door niemand gezien of waargenomen is, nadat zij de trap van juffrouw Gregory opging, zij verdwijnt, ja nog sterker, ook voor zij zich aan juffrouw Gregory vertoont, heeft geen sterveling iets van een vreemde, donkere vrouw gezien of gemerkt, terwijl zij toch eenige dagen in die plaats moet vertoefd hebben, getuige hare bekendheid met het huis en zijn achtertuin. Ook aan de

Kwam men tot een regeling die kans geeft om den economischen toestand van Duitschland te stabiliseren, dan ware de hoop gerechtigd, dat België weer een tijd van groeten voorspoed zal beleven.

Een prachtige bilan.

Er zijn in ons land tweemaal meer vrije bewaarscholen dan gemeentebewaarscholen, en in de vrije bewaarscholen zijn viermaal meer kinderen. Dat bewijst dat ons vrij onderwijs ver boven staat en het vertrouwen der ouders geniet; dat bewijst nog dat de toelagen die de Staat aan onze scholen geeft, ten eerste verrechtvaardigd zijn. Hoe zou de Staat de scholen die 112.000 kinderen tellen over 't hoofd mogen zien en enkel en alle de scholen die op en toe 46.000 kinderen tellen bevoor-deeligen?

Onze vrije Normalscholen hebben over 1923 de twee derden van de nieuwe onderwijzers geleverd. Die bloeiende toestand zou niet bestaan zoo de behoefte aan vele katholieke meesters niet bestond; want verre dat er te veel zouden zijn, zijn er nog te weinig!

Men mag niet uit het oog verliezen dat in zeer vele gemeenten er geen vrijschool is, omdat de gemeenteschool katholiek is, dat wil zeggen dat geen enkel kind er ontslagen is van de godsdienstles, al hebben de ouders tot die ontslagning maar een briefje te teekenen, en al spannen de vijanden van den godsdienst razende pogingen in om zooveel ontslagningen mogelijk te «verkrigen».

Voortgaande op de cijfers door het Ministerie verstrekt, moeten wij dus besluiten dat de overgrote meerderheid der Belgen voor hun kinderen een godsdienstig onderwijs wil.

Het bestaan van het vrij onderwijs is een feit; zij eens gezet Destree; en om rechtvaardig te zijn had hij er moeten bijvoegen dat ingezien zijn groete uitbreiding, het katholiek onderwijs veel meer diensten bewijst dan het «onzijdig» (?) onderwijs. Dat is ook een feit. En dat tweede feit bewijst nogmaals dat bij de ouders de kristiene school onder oopunt van opvoeding veel hooger aanschreven staat.

Merk nu wel op dat de Staat voor de vrije school niets anders doet dan de jaarveelde des meesters uitbetalen; de groete onkosten van opbouw, meubeleering, en onderhoud, belastingen komen geheel en geheel op de rekening van het Schooldirectie, dat hier in mild gesteund en geholpen wordt door de eiselooche giften der katholieken.

Is goed deze feiten te onthouden, om op tijd en stond uit te spelen tegen sommige herbergpraters en wijzenzen.

Groote Gezinnen en Dienstplicht.

De last van dien dienstplicht drukt verschillend op groete en kleine gezinnen. Zulke is niet rechtvaardig.

In het kleine gezin is het voorzeeker niet aangenaam wanneer een zoon, - soms de eenige zelf, - wordt opgeroepen; maar vader die zoolang de familie heeft moeten onderhouden, speelt het nu ook nog wel klaar voor twee of drie man den kost te verdienen.

In de groote gezinnen moeten de oudsten al vroeg hard aanpakken om vader de zorg

voor het onderhoud te verlichten. Niet zoudra wordt die hulp van eenige betelers door den Staat! Waarom moet het eenzamer gezin vier, soms acht, tot tien zelfs? Het is een groot onrecht elken jongeling te beschouwen als een individu zonder meer; ook is 't heelmaal niet aanmoedigend voor de groete gezinnen, meer jongens te moeten afstaan en dat zonder vergoeding.

Wie dat eens even wil nadenken, zal wel begrijpen waarom de overgrote meerderheid onzer kroostrijke gezinnen, openlijk vijandig staan tegenover onze legerwetten en al wat naar militarisme riekt.

Etatisme! - Likwidatie!

En officieel document is verschenen, waaronder Socialistische Senatoren hun handteeken hebben gezet: het verslag der Commissie van 't Senaat, gelast de begroting van inkomsten en uitgaven na te zien der bevoorrading voor het dienstjaar 1924. Wij geven letterlijk op:

«Het totaal der verliezen door de Staatsbedienden der bevoorrading geslaan tot 31 December 1923, bedraagt:

Table with 2 columns: Winsien, Verliezen. Rows include Graan en bloem, Vee en aardappelen, Suiker, Nationaal kostuum, Commercieele diensten.

Zuiver verlies fr. 625.691.019.11. Zes honderd vijf en twintig miljoen, zes honderd en een negentig duizend frank en centimes.

En zoo eindigen al de zaken waarmede de Staat zien moeten wil! En nog zijn er die 't zouden herdoen! Voor 't principe, zonder overtulging! De les is nog niet zwaar genoeg mischen!

Lastegbetalers! Die 625 miljoen komen uit uwe zakken! Vindt gij ook dat 't niet gezin is?

BUITENLAND.

FRANKRIJK. Een staaltje van ambtenarij.

Paul François Charles Fourty, een burger van Parijs, die als infanterist bij het leger heeft gediend, heeft na zeven jaar zijn postingen gestaakt om de militaire administratie ervan te overtuigen dat hij nog leeft. De man zal nu maar in zijn dood berusten.

In 1916 was Flourey met enkele dagen verlof thuis, toen bij zijn ouders een dienstschrijver werd ontvangen, dat hun zoon was geseuvelid.

Flourey schreef onmiddellijk terug, dat er een vergissing moest zijn begaan, voegde zich na zijn verlof bij zijn regiment en diende tot de demobilisatie.

Enigen tijd later ontving hij een schrijven aan hem zelf gericht, waarin zijn diensttijd en dood werden vermeld. Persoonlijk bracht hij deze dienststukken terug teneinde de ambtenaren te overtuigen,

beide staties, zowel als in de hotels, in dien woord, nergens weet men iets van die vrouw! Vergoet dat niet. De heele plaats is vol van den moord, iedereen spreekt er over, uren in dien omtrek; ja en allen weet, dat de politie eens vreesde, donkere vrouw zoekt en niemand daagt er op om te zeggen: «Zoo'n mensch heb ik dan of dan gezien.» Is dat vreemd of niet, kommissaris?

De detective wierp het bovenlijf achteruit, om M. Grand als het ware nog beter in het oog te vatten, voor hij zijn besog vervolgde. Hij wachtte niet op antwoord.

En nu kom ik aan het andere gezichtspunt, besloot hij wij krijgen onzen inspekteur wel. Wat krijgen wij dan? Dat krijgen wij ten minste iets. De inspekteur vindt een stukke van een brief, die aan de vermoorde vrouw werd geschreven. Er stana maar een of twee woorden op, maar die zijn met een bijzonder opmerkelijke hand geschreven en hij herkend onmiddellijk daarin het handschrift van een oudkenis. En wat volgt daarop? Nog dien zelfden dag ontmoet hij die oude kennis, waaraan hij door het schrift herinnerd werd, ofschoon hij hem sinds jaren niet gezien had, hier in de stad. Zeg ik hee-god inspekteur? - Nu, is dat vreemd of niet? - Brengt die twee omstandigheden in verband, kommissaris en denkt eens goed na!

Er moet nog slechts één ding bijgevoegd worden hernam Power, nadat een oogenblik stilte had geheerscht. Die Sint-Alba vertoede reeds eenige dagen hier en logeerde in het Marine-hotel, hetzelfde hotel waarnaar de vermoorde vrouw miltchingen ingewonnen heeft.

Just, juist! riep Brunel levendig uit, dat had ik nog vergeten! Zie, daar hebben wij een spoor, een goed spoor, dat mag niet verwaarloosd worden. Een spoor zonden wij er niet op ingaan? - Welken al het voordeel aan onzen kant? - Het resultaat zou dom dom geweest zijn. Inspekteur, om hem te laten merken, dat zij hem herkend?

Hij heeft mij zelfs niet gezien, antwoordde Brunel, daarvan ben ik zeker. - Goed, zeer goed! De zaak loopt als zij geamerd was. Wij bewijzen dat hij die vrouw indertijd gekend heeft en geven de

dat hij nog leefde. Het liep niet. Hij moest zich dan maar als dood beschouwen. Het vorig jaar werd Flourey verraast met een uitnodiging naar de «live valdes» te komen om een militaire medaille postuum aan hem verleend, in ontvangst te nemen. Hij ging zelf de medaille halen, maar nog gekloofde men niet, dat hij leefde, want een maand later ontving hij het verzoek tegenvoerd te zijn bij de opgraving van zijn eigen lijk, dat naar het nationaal kerkhof te Bar-le-Duc zou worden overgebracht. Die vierde ontkenning van zijn dood had evenmin gevolge, want enkele dagen daarna werd hemzelf gevraagd, op te geven, welken godsdienst hij beleed en welke spreuk of opschrift hij op zijn grafsteen wilde hebben. Thans heeft hij voor de laatste maal een brief gezonden, welke door verscheidene leden van zijn familie onderteekend is.

De misdadiger heeft de dochter, een publieke vrouw, een mes zoo diep in de linkerborst gestoken, dat slechts 1 of 2 c. m. van het lemmet zichtbaar waren gebleven. Verder had hij getracht haar te worgen, en zong het lijk overal bijwonden.

De moeder van het eerste slachtoffer, die vreesdelijk op het hulpgevoel van haar dochter is komen toegelopen, is door den moordenaar met de hand gewond.

De Russische boeren denken dat de wereld weldra vergaan zal...

In vele Russische dorpen, bijzonder in Zuid-Rusland zijn de boeren van panischen schrik bevangen; zij denken dat het einde der wereld nabij is.

Zij trekken in dichte gelederen naar de bosschen waar zij de boomen afkappen en er overgrote kruisen mee vervaardigen, waaraan zij dan hunne huizen omringen en te tegen den boezen geest te beschermen.

Alle werk, het vervaardigen der kruisen uitgezonderd, is nu gestaakt.

Velen verlaten hunne huizen om hunne tenten op te slaan onder de bescherming der hooge kruisen.

Zoovalt overal verschijnen nu profeten, verkondigend dat een groot deel van het Heilige Rusland onder het water verdwijnen zal en dat Moskou de grootste haven van Oost-Europa zal worden.

De Rusische boeren denken dat de wereld weldra vergaan zal...

In vele Russische dorpen, bijzonder in Zuid-Rusland zijn de boeren van panischen schrik bevangen; zij denken dat het einde der wereld nabij is.

Zij trekken in dichte gelederen naar de bosschen waar zij de boomen afkappen en er overgrote kruisen mee vervaardigen, waaraan zij dan hunne huizen omringen en te tegen den boezen geest te beschermen.

Alle werk, het vervaardigen der kruisen uitgezonderd, is nu gestaakt.

Velen verlaten hunne huizen om hunne tenten op te slaan onder de bescherming der hooge kruisen.

Zoovalt overal verschijnen nu profeten, verkondigend dat een groot deel van het Heilige Rusland onder het water verdwijnen zal en dat Moskou de grootste haven van Oost-Europa zal worden.

De Rusische boeren denken dat de wereld weldra vergaan zal...

In vele Russische dorpen, bijzonder in Zuid-Rusland zijn de boeren van panischen schrik bevangen; zij denken dat het einde der wereld nabij is.

Zij trekken in dichte gelederen naar de bosschen waar zij de boomen afkappen en er overgrote kruisen mee vervaardigen, waaraan zij dan hunne huizen omringen en te tegen den boezen geest te beschermen.

Alle werk, het vervaardigen der kruisen uitgezonderd, is nu gestaakt.

Velen verlaten hunne huizen om hunne tenten op te slaan onder de bescherming der hooge kruisen.

Zoovalt overal verschijnen nu profeten, verkondigend dat een groot deel van het Heilige Rusland onder het water verdwijnen zal en dat Moskou de grootste haven van Oost-Europa zal worden.

De Rusische boeren denken dat de wereld weldra vergaan zal...

In vele Russische dorpen, bijzonder in Zuid-Rusland zijn de boeren van panischen schrik bevangen; zij denken dat het einde der wereld nabij is.

Zij trekken in dichte gelederen naar de bosschen waar zij de boomen afkappen en er overgrote kruisen mee vervaardigen, waaraan zij dan hunne huizen omringen en te tegen den boezen geest te beschermen.

Tengevolge de hevige schrik door deze geruchten veroorzaakt, werden reeds talrijke gevallen van krankzinnigheid vastgesteld.

Eene vrouw verkocht. RUMENIE. Welke kultuurtoestanden er nog in menig deel van den Balkan heerschen, kan men opmaken uit het volgende geval dat zich in een dorp van Nieuw-Rumenie voordied.

Een boer, Andreas Latko, wilde na een huwelijik van twee jaar wel te zijne jonge vrouw verlost worden. Om dit doel te bereiken, ging hij naar een vroegere aanbieder van zijn echtgenote en stelde hem voor, zijn vrouw en kind te koop. De vroeger afgewezen vriend ging terstond tot het voorstel in, en de volgende overeenkomst werd gesloten:

De echtgenoot Latko verkoopt op 19 Januari 1924, zijn vrouw aan Andreas Maties, voor 25.000 lei. De echtgenoot is verplicht haar op 20 Januari 's morgens ten 9 ure, te overhandigen, en ook den bruidschat te leveren, namelijk twee ossen en een gemest varken.

Het kontract werd door den plaatselijken rechter en een burger nagezien, en van een zegel van 500 lei voorzien. Wanneer een der partijen hare verplichtingen niet moecht nakomen, dan moet zij een boete van 50.000 lei betalen.

Na het sluiten der overeenkomst, zond Latko een bodde naar de vrouw, om haar handteekening onder het kontract te vragen. Spoedig daarna kwam haar man thuis, wien zij vroeg of de geschiedenis waar was, hetgeen hij bevestigde.

De verkochte vrouw schijnt echter niet veel lust in deze zaak te hebben gehad, want niet lang na het huwelijk nam zij de wijk naar hare ouders. En nu wil de koper Maties den verkoper Latko dagvaardigen, om eene boete van 50.000 lei te betalen, wegens kontractbreuk.

De misdadiger heeft de dochter, een publieke vrouw, een mes zoo diep in de linkerborst gestoken, dat slechts 1 of 2 c. m. van het lemmet zichtbaar waren gebleven. Verder had hij getracht haar te worgen, en zong het lijk overal bijwonden.

De moeder van het eerste slachtoffer, die vreesdelijk op het hulpgevoel van haar dochter is komen toegelopen, is door den moordenaar met de hand gewond.

De Russische boeren denken dat de wereld weldra vergaan zal...

In vele Russische dorpen, bijzonder in Zuid-Rusland zijn de boeren van panischen schrik bevangen; zij denken dat het einde der wereld nabij is.

Zij trekken in dichte gelederen naar de bosschen waar zij de boomen afkappen en er overgrote kruisen mee vervaardigen, waaraan zij dan hunne huizen omringen en te tegen den boezen geest te beschermen.

Alle werk, het vervaardigen der kruisen uitgezonderd, is nu gestaakt.

Velen verlaten hunne huizen om hunne tenten op te slaan onder de bescherming der hooge kruisen.

Zoovalt overal verschijnen nu profeten, verkondigend dat een groot deel van het Heilige Rusland onder het water verdwijnen zal en dat Moskou de grootste haven van Oost-Europa zal worden.

De Rusische boeren denken dat de wereld weldra vergaan zal...

In vele Russische dorpen, bijzonder in Zuid-Rusland zijn de boeren van panischen schrik bevangen; zij denken dat het einde der wereld nabij is.

Zij trekken in dichte gelederen naar de bosschen waar zij de boomen afkappen en er overgrote kruisen mee vervaardigen, waaraan zij dan hunne huizen omringen en te tegen den boezen geest te beschermen.

Alle werk, het vervaardigen der kruisen uitgezonderd, is nu gestaakt.

Velen verlaten hunne huizen om hunne tenten op te slaan onder de bescherming der hooge kruisen.

Zoovalt overal verschijnen nu profeten, verkondigend dat een groot deel van het Heilige Rusland onder het water verdwijnen zal en dat Moskou de grootste haven van Oost-Europa zal worden.

De Rusische boeren denken dat de wereld weldra vergaan zal...

In vele Russische dorpen, bijzonder in Zuid-Rusland zijn de boeren van panischen schrik bevangen; zij denken dat het einde der wereld nabij is.

Zij trekken in dichte gelederen naar de bosschen waar zij de boomen afkappen en er overgrote kruisen mee vervaardigen, waaraan zij dan hunne huizen omringen en te tegen den boezen geest te beschermen.

toegen 480 de vorige maand; voor Antwerpen en omgeving: 504; voor Brussel en omgeving: 517; voor Gent en omgeving: 494; voor Luik en omgeving: 502. Het index wijst dus op een stijging der leersduurte en de hoofdstad houdt het rekord.

Tegen de hooge suikerprijzen. Naar verluidt heeft het departement van zeldwazen de suikerfabrieken geseuvelid, dat alle suikeruitvoer zal verboden worden, zoo ze geen maatregelen treffen om de stijging der suikerprijzen te beletten.

Alhoewel opgeworpen wordt, dat de binnenlandsche prijzen van 30 tot 40 t. h. lager staan dan de buitenlandse, toch zou het vaststaan dat de bedriving zoo noodig streng zal uitgevoerd worden.

Het Zomeruur. België heeft onderhandelingen met de naburige Staten aangeknoopt ten einde te komen tot gelijkentijdigheid voor het begin en het einde van het zomeruur.

Belgie is aanhanger van: 15 April tot 15 October.

Honderd duizend frank voor een ei! Een inwoner van Colgate, M. Austen, heeft in het Nationaal Museum van Natuurlijke Wetenschappen, te New-York, een der vijf en twintig eieren van den dinosauro gekocht, die verleden jaar door M. Andrews, ontdekt werden in de woestijn van Gobi, in volle Mongolie. De liefhebber heeft voor dit ei 5.000 dollars betaald, 't zij meer dan 100.000 frank. Hij zal het geschenke geven aan de hoogeschool van Colgate.

Er wordt vernomen dat M. Andrews den 10 Juni aanstaande eene vierde ontdekkingsreis naar Mongolie zal ondernemen. De reizigers zullen voorzien zijn de hestellen van draadlooze telegrafie, die hen zullen toelaten aan heel de wereld heen nieuws van gebeurlijke ontdekkingen kenbaar te maken.

GOUDE EN ZILVERSMOKKEL. Opgepast voor de opkoopeurs! In verband met de inbeslagname van 1 miljoen Belgisch gouden geld, aan de Fransch-Belgische tolgrens in het Rijnland, deden wij opmerken dat de smokkelhandel in goud- en zilvergeld in ons land op groote schaal wordt gedreven. Dat is een kwaad en misdadig bedrijf, dat eerst evooral door de gerechtelijke machten moet beteugeld en streng gestraft worden, en dat vervolgens door onze Belgische bevolking niet mag in de hand gewerkt worden. Iedereen moet begrijpen dat de gemene schap door die praktijken erg te lijden heeft en dat onze praktijken erg te lijden hebben en dat onze praktijken erg te lijden hebben. De verering van 's lands ekonomische krisis heeft haren terugslag op elk van ons in het bijzonder. Het duur leven wordt daardoor steeds rinder en 't rijt, tot slot van rekening, toch de burgers, die er niet in 't bijzonder onder te lijden hebben. Het is dus voor iedereen plicht en eigenbelang de gouden zilveropkoopeurs, voor zijn minst de deur te wijzen, zoo niet bij het gerecht, aan te klagen. Die opkoopeurs loopen heel het land af en durven zelfs, van huis tot huis gaan om te vragen of men geen gouden zilvergeld wil ruilen tegen vijf tot tien maal de waarde in papieren-geld.

Nog een aader voorbeeld: aan de Fransch-Belgische grens in de streken van Meeskroen en Meenen, staan sjelachters het Belgisch werkvolk af te wachten en staande. Ik kan op mijn mannen vertrouwen, ik weet wat ik aan hen heb; het zijn de slimste opzoekers, die wij op het oogenblik bij het korps hebben. Ik heb ze gezien dan twintig keeren aan het werk zenden en geklof mijzelf weet wat zij kunnen doen. En toch vinden zeelz zij met hun handen geen spoor van een vrouw, dat doet de deur dicht. Wij moeten het later nog uitgelachen op de hoop toe. Zorg voor het bevel: de gevolgen neem ik voor mijne verantwoordeling!

XIII. Veertig jaren oud zijn, dat wil zeggen, zich in de kracht van den mannelijken leeftijd bevinden en daarbij een groot vermogen, een onveroorloofte gezondheid, een levendige verzuik te bezitten, ziedaar gaven en eigenschappen, die voorzeeker iedereen een man zal bejelden.

M. Sint-Alba, - of St. Alba, zoals hij zich bij voorkeur ontsietende - bezat al de bovengemelde bejeldbare hoedingsheden in geen geringe mate. De wereld had geen ongelijk, wanneer zij hem een geklof-vogel noemde. Zijn vermogen was niet alleen zeer aanzienlijk, maar hij bezat daarbij onder de mannen van het vak een grooten roem als financier; zijn oorsied werd bij elke onderneming van enig gewicht georne ingewonnen en op prijs gesteld, als dat van iemand, die aan eene niet geringe zaakkenis tevens de gave paarde, steeds het juiste oogenblik te raden, waan op deze of gene zaak de meeste kans op gelukken aanbod.

Hij was bovendien gul en vrijgevig en behoorde niet tot die soort van vermogende lieden, welke hun geld alleen voor gewaagde ondernemingen beschikbaar stellen. Integendeel, hij bracht veel geld onder de menschen.

Hij had in Londen een schoon huis laten bouwen, onderhield eenen stoet van bedienden en stond bekend voor zijne zachtvrijheid. Zijn naam kwam op elke lijst voor, welke voor weldadige inrichtingen of armen-verzorging werd rondgezonden; hij was zelf bestuurlid van verscheidene dezer instellingen, en besteedde daaraan zooveel tijd en inspanning, dat elkeen hem een zijne onvermoeide werkkraacht bevoerde.

(Wordt vervolgd.)

TORNADE.

Waait verschrikkelijk in de verte, En de blikken kleurt de lucht. Met een reusen vuurge slangen De ontromkingen met een zucht.

Al de palmen buigen onder Onder 't drukken van der wind. Plots, een vuurpild uit de wolven. Doelt een vluchtend negerkind.

't Is alsof de bosschen beven. En de donder donnelmet dal. Enkel schreeuw door de ruime. Stampgewoepte volken stof.

Op een boom, de bliksem neerslaat. Zilverstreepend door de lucht. En door 't doop, een kuddie apen. Schiet al schreeuwend op de vlucht.

Dan, de wind gaat langzaam liggen. Dóór den bliksem dodsdorand. Ligt er, niet de trap onhoor. Vóór een hut, een ophang.

(uit Afrika) J. RAYOET.

Gemengde berichten

Het Index-Nummer. Het ministerie van Nijverheid en Arbeid heeft het index-nummer voor Februari afgekondigd. Voor het Rijk, is het 495

zeker, maar hebben wij het mis, wein, dan vragen wij hem bevelid veronschuldiging en beloven, dat wij het niet meer zullen doen. Wat kan hij meer verlangen? Er bestaat toch geen vijandschap of zo iets tusschen u beiden, is het wel Power?

Ik ken hem maar heel weinig, antwoordde de leste, maar wij stonden altijd op goeden voet.

Op dit oogenblik werd er aan de deur geklof. Op het binnen van den kommissaris trad een haveloos gekleed man het vertrek in.

Ha Johnson, zijt gij het? sprak de detective.